

- ii) med et maksimum på mindst mellem 750 000 EUR og 1500 000 EUR i de mest graverende tilfælde, herunder i det mindste de forsætligt begåede strafbare handlinger, der er omfattet af artikel 4, stk. 4 og 5
- b) kan i alle tilfælde omfatte andre sanktioner end bøder, f.eks.:
 - i) udelukkelse fra offentlige ydelser eller tilskud
 - ii) midlertidigt eller varigt forbud mod at udøve kommerciel virksomhed
 - iii) anbringelse under retsligt tilsyn
 - iv) likvidation efter retskendelse
 - v) pligt til at træffe bestemte foranstaltninger for at undgå følgevirkningerne af den strafbare handling, der medførte den juridiske persons ansvar.

2. Med henblik på gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1, litra a), og uden at dette berører stk. 1, første punktum, anvender de medlemsstater, hvor euroen ikke er indført, den vekselkurs mellem euroen og deres valuta, som er offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende den 12. juli 2005.

3. En medlemsstat kan gennemføre bestemmelserne i stk. 1, litra a), ved at anvende en ordning, hvor bøden står i et rimeligt forhold til den juridiske persons omsætning, til den finansielle fordel, som opnås eller forventes opnået ved at begå den strafbare handling, eller til enhver anden værdi, som angiver den juridiske persons finansielle situation, under forudsætning af at denne ordning gør det muligt at idømme bøder, som mindst svarer til de i stk. 1, litra a), fastsatte minimumsniveauer for den maksimale bøde.

4. En medlemsstat, der ønsker at gennemføre rammeafgørelsen i overensstemmelse med den i stk. 3 fastsatte valgmulighed, giver Generalsekretariatet for Rådet samt Kommissionen meddelelse herom.

5. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en juridisk person, der kendes ansvarlig i medfør af artikel 5, stk. 2, kan pålægges sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til den strafbare handling og har afskrækkende virkning.

Artikel 7

Straffemyndighed

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at fastlægge sin straffemyndighed, for så vidt dette er hjemlet i international ret, med hensyn til de i artikel 2 og 3 omhandlede strafbare handlinger, når den strafbare handling er begået:

- a) helt eller delvist på dens territorium
- b) i dens eksklusive økonomiske zone eller i en tilsvarende zone, der er oprettet i henhold til international ret
- c) om bord på et skib, der sejler under dens flag
- d) af en af dens statsborgere, hvis handlingen er strafbar efter den strafferetlige lovgivning dér, hvor den er begået, eller hvis det sted, hvor handlingen er begået, ikke er omfattet af nogen højhedsret
- e) til fordel for en juridisk person, som har sit vedtægtsmæssige hjemsted på dens territorium
- f) uden for dens territorium, men har medført eller sandsynligvis vil medføre skader inden for dens territorium eller dens økonomiske zone, og skibet frivilligt befinder sig i en havn eller en offshore-terminal i den pågældende medlemsstat
- g) på åbent hav, og skibet frivilligt befinder sig i en havn eller en offshore-terminal i den pågældende medlemsstat.

2. En medlemsstat kan beslutte, at den ikke eller kun i specifikke tilfælde eller under specifikke omstændigheder vil anvende straffemyndighedsreglerne i:

- a) stk. 1, litra d)
- b) stk. 1, litra e).

3. Medlemsstaterne underretter Generalsekretariatet for Rådet, hvis de beslutter at anvende stk. 2, og oplyser i givet fald, i hvilke specifikke tilfælde eller under hvilke specifikke omstændigheder beslutningen finder anvendelse.

4. Hvis mere end én medlemsstat har straffemyndighed, tilstræber de pågældende medlemsstater en passende koordinering af deres indsats, navnlig for så vidt angår betingelserne for retsfor-